

РЕШЕНИЕ

№ 970

гр. София , 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на седми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Коледжикова
Членове: Камелия Първанова
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Диана В. Аначкова като разгледа докладваното от Димитър Мирчев Въззивно гражданско дело № 20211000500304 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

С решение № 261008/05.11.2020 г. по гр.д. № 16158/2017 г. на СГС, I-6 състав, са отхвърлени искове по чл. 49 ЗЗД и чл. 45 ЗЗД, предявени съответно против ПП „Герб“ /като възложител на работа/ и Д. В. А. /*** от същата политическа партия/ от ищцата К. П. Н. за солидарното осъждане на ответниците да заплатят на ищцата сумата от 30 000 лв. /тридесет хиляди лв./-обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на предявяване на исковете- 12.12.2017 г. до окончателното изплащане на сумите. Поради това, ищцата е осъдена да заплати разноски от 1716 лв., направени пред първата инстанция.

Решението на СГС е атакувано с въззивна жалба от процесуалните представители на К.Н. и с доводи за неговата неправилност. Акцентира се върху това, че налице били фактическите състави на деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД срещу ответника-физическо лице и по чл. 49 ЗЗД срещу ответника-юридическо лице, но неоснователно исковете били отхвърлени поради неточна преценка на първостепенния съд и неправилно тълкуване и/или игнориране на събрани по делото доказателства. Моли се САС да отмени

първоинстанционното решение и да се постанови друго, с което исковите за обезщетяване на неимуществени вреди да се уважат изцяло, както и да се присъдят сторените по делото разноски.

Двамата ответници оспорват жалбата като неоснователна със самостоятелно подадени писмени отговори по реда на чл. 263, ал. 1 ГПК. Считат, че обжалваното решение било правилно и настояват за потвърждаването му. Претендират присъждане на разноски.

Пред Софийски апелативен съд нови доказателства не са искани и не са събирани.

САС установи следното от материалите по делото, след като се запозна със същите:

Производството по гражданското дело е образувано по искова молба, подадена от К.Н., с която предявява пасивно субективно и обективно кумулативно съединени искиове, както следва: искиове с правно основание чл.45 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД против Д.А. и искиове с правно основание чл.49 ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД против ПП „Герб“ за солидарното осъждане на ответниците да заплатят на ищцата сумата от 30 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на предявяване на исковите-12.12.2017 г. до окончателното изплащане на сумите.

Ищцата твърди, че с ответницата са народни представители в 44-то Народно събрание, съответно ответницата е член на парламентарната група на ПП „Герб“, а ищцата-на групата на ***. Твърди се, че с цел да отклони вниманието на обществото от породилата се в парламента остра политическа полемика във връзка с идеята на управляващото мнозинство за ревизия на извършените до момента приватизационни сделки, вторият ответник подел масирана клеветническа кампания срещу ищцата в качеството ѝ на *** на опозиционната партия. Поддържа се, че системно и организирано, през периода от началото на месец ноември 2017 г. до момента, в множество изказвания от парламентарната трибуна и в средствата за масово осведомяване, първата ответница от името на партията, към която принадлежи, твърди неистини за участието на ищцата в приватизацията на дружество „Техноимпекс“ ЕАД, чиято процедура е проведена през 1998 г. и приключила с подписването на приватизационен договор през м. януари 1999 г. Ищцата твърди, че е участвала в този процес като съдружник в учреденото при условията на чл.5, ал.2 ЗППДОП /сега отм./ дружество на работниците и служителите в предприятието и в качеството си на *** на приватизиращото се дружество към онзи момент. Твърди се, че по повод извършената приватизация ВКП е извършила две проверки, резултати от които са обективирани в нейни преписки № 326/98 от 26.11.1998 г. и № 1180/99 г., последната приключила с окончателно постановление от 07.05.2001 г., с което се отказва образуване на предварително производство.

Поддържа се, че неверните твърдения са изнесени от първата ответница както следва: интервю от 16.11.2017 г., излъчено в сутрешния блок на телевизия БТВ с изявление:

„поведението на Н. е истерично, защото се говори за приватизация и промяна в конституцията“, интервю на 30.11.2017 г. излъчено в телевизионен канал на БТВ: „не е вярно, че лидерът на *** К.Н. е проверявана от трима главни прокурори за сделката за „Техноимпекс“, както тя твърди. Всъщност никой не я е проверявал“, „Н. много често злоупотребява и твърденията ѝ не са приятел на истината“, интервю на 04.12.2017 г. в ТВ предаване „*** пита“, излъчено в ефира на „Канал 3“: „К.Н. не е приятел на истината и се страхува от темата за приватизацията.“ Ответницата от името на втория ответник заявила дълбоко позорящите ищцата твърдения, че е казала „че трима прокурори са проверявали през годините, а това не е така и е крайно време да излезе от истината. Констатацията, че тя лъже е известна както у нас, така и на световната сцена. Тя не е приятел на истината.“ Твърди се, че впоследствие изказванията на ответницата А. били отразени в различни информационни източници, включително и публикувани на интернет страницата на втория ответник. Твърди се, че неверни и обидни изказвания ответницата е направила и в свое интервю от 10.12.2017 г. по телевизия „Канал 3“, както и в профила си във Фейсбук на същата дата. Поддържа се, че чрез публичните изявления в средствата за масово осведомяване, които в едната си част са обидни, а в другата са неверни, накърняват личното достойнство и чест на ищцата, изключително тежко рефлектират върху нея като политически ***, разколебават доверието в нея в това ѝ качество, целят директно да я дискредитират и елиминират като водач на политическата опозиция.

Ищцата твърди, че ангажира отговорността на ответника ПП „Герб“ за поведението на ответницата А.. Твърди, че ответникът ПП „Герб“ организира и методично провежда целенасочена клеветническа кампания спрямо ищцата, във връзка с обсъжданата идея за проверка за сключени приватизационни сделки, а реализацията на тази кампания се постига чрез изявленията на ответницата А.. Твърди, че вторият ответник е възложил на първата ответница да опозори, опетни и въведе в заблуждение цялата общественост по отношение на личността на председателя на опозиционната политическа партия. Поддържа, че ответницата А. осъществява възложените ѝ работи, в качеството си на *** от квотата на партията-ответник, на член на нейната парламентарна група, при и по повод изпълнение на парламентарните си и политически функции на депутат, провеждащ политиката на партията, в която членува и към чиято група в парламента принадлежи, огласявайки го публично. Поддържа, че партията-ответник не се е разграничила от твърденията и квалификациите на своя член и ***.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответниците да заплатят солидарно на ищцата сумата от 30 000 лв., представляваща дължимо обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на исковата молба-12.12.2017 г. до окончателното изплащане.

Ответниците са оспорили исковата молба с отговори по чл. 131 ГПК и желаят исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Доказателствата по делото удостоверяват следните факти и обстоятелства:

На 16 ноември 2017 г. в интервю по сутрешния блок на телевизия БТВ, ответницата А. заявява: „поведението на Н. е истерично, защото се говори за приватизация и промяна в Конституцията“.

В интервю на 30 ноември 2017 г. отново по телевизия БТВ ответницата А. заявява: „не е вярно, че лидерът на *** К.Н. е проверявана от трима главни прокурори за сделката за „Техноимпекс“, както тя твърди. Всъщност никой не я е проверявал“ ...“Н. много често злоупотребява и твърденията ѝ не са приятел на истината“.

На 04 декември 2017 г. в телевизионно предаване „*** пита“, излъчено по телевизия Канал 3, ответницата А. заявява: „К.Н. не е приятел на истината и се страхува от темата за приватизацията“ ...“че трима прокурори са я проверявали през годините, а това не е така и е крайно време да излезе истината. Констатацията, че тя лъже е известна както у нас, така и на световната сцена. Тя не е приятел на истината.

От приетата по делото в СГС съдебна-компютърно техническа експертиза, неоспорена от страните, се установява, че горните изявления са дадени по следния начин:

Във връзка с молбата на водещата *** към ответницата А. да напомни съдържанието на писмото на главния прокурор и какво пише в него, ответницата отговаря: „В него пишеше, че за тези осемнадесет години толкова са изтекли от приватизацията на Техноимпекс, никога К.Н. не е проверявана във връзка с тази приватизация, нито дружеството, нито тя в качеството му на управител. Тоест всички твърдения от нейна страна са лъжа, че трима прокурори са правили проверка на това дружество, тя го каза в една друга национална телевизия в ефир, а и смятам, че е крайно време истината да се чуе.“

По делото и като доказателство е прието писмо на главния прокурор С.Ц. - ГП № 4035 от 29 ноември 2017 г., във връзка със запитване отправено от ответницата Д.А., в което е посочено: “Считано от момента на сключване на договора за продажба на дружеството-13.01.1999 г. е изтекъл срок от почти 18 години, през който не са подавани сигнали, не са извършвани проверки и не е образувано досъдебно производство относно приватизационната сделка.“ – така на л. 69. Изрично в същото писмо е подчертано, че не са установени от страна на Прокуратурата преписки или досъдебни производства, касаещи придобиване на акции от „Техноимпекс-98“ АД от страна на К. П. Н. /пак там/.

Във връзка с въпрос на водещата за образувано от К.Н. против Б.Б. исково производство за това, че е наречена „Госпожа ***“ и дали А. няма да си образува и тя едно производство, ответницата отговаря: „Знаете ли, аз днес случайно попаднах на един линк, защото Фейсбук има функция за напомняне на тази дата преди време какво се е случило. На днешната дата *** Р. е казал, че К.Н. лъже и обижда, тоест това не е констатация на български политици или на опоненти в политическия живот, ами явно вече сме и на

международната сцена известни с госпожа Н. и нейните твърдения.“

С отговора ответницата си е представила писмена разпечатка от линк: https://*****, от който е видно, че на 02.12.2016 г. действително е публикувана статия във въпросния уеб-сайт озаглавена: Р.: Н. лъже и клевети. В статията е посочено, че *** Л. Р. - председателят на Руския институт за стратегически изследвания (РИСИ), е написал писмо до българските политици и журналисти. То е публикувано от сайта "Афера" и е по повод твърденията на лидерката на *** К.Н.. И към момента при влизане на посочения линк, се появява тази статия.

В отговор на ***: “Тоест, в момента давате знак на госпожа Н., че ако ще съди всички, които споменават, че може би тя има неверни твърдения, да не се изразявам с думата „лъжа“, ответницата А. отговаря: “че не е приятел на истината“.

На въпроса на ***: „Госпожо А. не сядайте така удобно, а станете да кажете коя сте Вие, че си позволявате да обсъждате госпожа К.Н.. Цитирам нейни думи“, ответницата А. отговаря: „Коя съм аз, знаят всички, които ме познават и всички, които ме избират вече четвърти път да ги представявам в Народното събрание. Няма да влизам в тона на госпожа Н., но коя е тя, е загадка вероятно и за членовете на ***, и за Националния им съвет, защото за нас е ясно коя е тя. Тя е приватизаторката. Госпожа *** и още други имена, спечелила ги с цялата си метаморфоза и катарзис в политиката.

На въпроса на ***: “обидена ли сте, че в момента К.Н. не присъства тук. След като аз наистина се опитах да изпълня нейната заръка, даже сега ще опитам да й звънна в ефир по телефона, за да попитам дали пък случайно няма да се реши да дойде, но Вие обидена ли сте?“, ответницата отговаря: „Това може да й спечели само едно нарицателно име и това е госпожа Страхливка, друго не виждам какво би се променило. По принцип трябва да сте обидени Вие, защото към медия, която и да е тя, трябва човек да има необходимото внимание, особено когато той е политик, особено когато са самоназовава за лидера на втората най-голяма партия и да има възможности да отговаря дори на неудобните въпроси.“

В профила си във Фейсбук на 10 декември 2017 г. ответницата А. пише: „Сделката за „Техноимпекс 98“, по която К.Н. е основен играч с 33% участие, е анатемосана от *** още през 2001 година, само три години след приватизацията на скандалното дружество на 11 юни 2001 година Висшият съвет на *** тържествено раздава на журналистите своята книга „Корупцията-основен елемент в управлението на СДС: юни 1997-април 2001 година“. Тя е посветена на „синята“ приватизация по време на управлението на ОДС. При представянето на „корупционната книга“ говорителят на *** М. Ч. обяснява, че поне половината от „сините“ приватизационни сделки са съмнителни. Социалистическата партия твърди, че РМД-приватизацията е овладяване на предприятията чрез мажоритарно участие от „партийни парашутисти“ и „братовчеди“. Схемата с РМД-тата е описана изцяло в корупционен аспект-там е и „Техноимпекс-98“, и приватизаторката!“

По делото като доказателство е приета книгата озаглавена „Корупцията-основен елемент в управлението на СРД юни 1997 г.-април 2001 г., издадена юни 2001 г. от Българска социалистическа партия Висш съвет, от която се установява, че в поста си във Фейсбук, действително ответницата е цитирала именно изложени в книгата на стр.50 твърдения: „Възможността за овладяване на мажоритарното участие в РМД от „партийни парашутисти“ и „братовчеди“, която стана правило след променянето на закона за приватизация от синьото мнозинство, превърна самата идея за работническо-мениджърско изкупуване във фарс. В същата книга на стр.243, ред 13, в Приложение 19-сделката с „Техноимпекс“ е включена в списъка на съмнителните сиви сделки.

По делото в СГС са разпитани и свидетели, като техните показания няма да се пресъздават в настоящия съдебен акт, поради липсата на необходимост от това, а и поради правдивото им обсъждане от първостепенния съд в атакуваното пред САС решение.

При тези доказателства настоящата инстанция намира следното:

Съгласно чл. 269 ГПК за валидността и допустимостта на обжалваното решение въззивният съд следи служебно, а относно останалото - е обвързан от оплакванията в жалбите.

В този контекст, съдът счита, че обжалваното решение на СГС е валидно и допустимо.

Относно правилността на решението и съобразно оплакванията във въззивната жалба (чл. 269, изр.второ ГПК).

Оплакванията се свеждат основно до това, че съдът неправилно бил приел, че липсва противоправност в изказванията на А., както и че ПП „Герб“ бил възложител на работа по чл. 49 ЗЗД и също следвало да отговаря за нейните изказвания. Счита се, че доказателствата били непълно или неточно интерпретирани, а фактическите състави на двата иска – изпълнени в цялост.

С разпоредбите на [чл. 39 - 41 на Конституцията](#) на Република България се уреждат права и свободи на гражданите като основни човешки права, произтичащи от върховния принцип за достойнство на личността. Всяко едно от тях е конституционно гарантирано, ползва се с еднаква тежест спрямо останалите и подлежи на защита. Възможна е обаче колизия на прокламирани права - в случая между свободата на словото, от една страна и засягане чрез упражняването ѝ на правата и доброто име на гражданите, от друга страна, е уредена с [чл. 39, ал. 2](#) и [чл. 41, ал. 2 от Конституцията](#) на Република България. С посочените разпоредби изрично е предвидено, че свободата на словото не е абсолютна, а се разпростира до пределите, след които вече се засягат други конституционно защитени ценности-каквито са правата и доброто име на гражданите. Прокламираната с [чл. 40, ал. 1 от Конституцията](#) на Република България свобода на печата и другите средства за масова информация е свързана

с правото на личността и на социалната общност да бъдат информирани по представляващи интерес въпроси. В нейното съдържание, обаче, не се включва предоставена възможност за разпространяване на неверни данни, нито на данни с негативен подтекст, засягащи лични граждански и човешки права.

Въпросът за баланса на посочените конституционно защитени ценности /свободата на словото и доброто име на гражданите/ се решава конкретно въз основа на обстоятелствата на всеки отделен случай.

За да е обидно или клеветническо дадено изявление (или засягащо по някакъв друг начин честта, достойнството или доброто име на някого, дори и да не покрива състава на [чл. 146](#) или [147 НК](#) - в този смисъл и [решение № 12/06.02.2013 г. по гр. дело № 449/2012 г.](#) на III Г.О. на ВКС), респ. - за да съставлява противоправно деяние по смисъла на [чл. 45 ЗЗД](#), изявлението следва да визира определено физическо лице (едно или повече). Обидният (унизяващият) израз трябва да е насочен към това определено лице; разгласеното чрез изявлението позорно обстоятелство трябва да се отнася за него; това определено физическо лице следва да се сочи като извършител на приписаното му престъпление. Увреденото (обиденото, оклеветеното) лице може да е посочено от автора на изявлението чрез неговите имена или по всякакъв друг начин, който не оставя никакво съмнение относно неговата личност. Само в такъв случай, при предявен деликтен иск съдът може да приеме, че са накарнени доброто име, честта или достойнството, именно на ищеца, респ. - че именно той е противоправно увреден. Когато обидният или клеветнически израз (един или повече) е част от едно по-обширно изявление, той не може да бъде извеждан от контекста на последното и смисъла, който то внушава като цяло, включително при преценката дали се отнася до ищеца, предявил иска за обезщетение от неправомерно увреждане. При тази преценка съдът следва да има предвид и процесуалноправния аспект на поставения материалноправен въпрос, а именно - че съгласно трайно установената съдебна практика ([решение № 85/23.03.2012 г. по гр. дело № 1486/2011 г.](#) на IV Г.О. на ВКС, [решение № 12/06.02.2013 г. по гр. дело № 449/2012 г.](#) на III Г.О. на ВКС) ищецът следва да посочи от кои конкретно изрази и действия на ответника е засегнат.

Върховният касационен съд е имал възможността в свои решения изрично да подчертае именно това – че оценъчните съждения не могат да се проверяват за тяхната вярност - те представляват коментар на фактите, а не възпроизвеждане на обстоятелства от обективната действителност. За вярност могат да бъдат проверявани само фактическите твърдения, но не и оценката на фактите. Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка обществен въпрос, свързан с неговия пост, дейност или занятие – така Решение 204/12.06.2015 г. по гр.д. 7046/2014 г. на IV Г.О. на ВКС. Такива оценки не могат да ангажират отговорността на лицето, което ги е сторило за обезщетяване на причинени неимуществени вреди на адресата, ако не засягат достойнството на личността (т.е. ако не съставляват обид).

От процесните изявления на Д.А., твърдения за факти са, само следните:

1. „В него /писмото на Главния прокурор/ пишеше, че за тези осемнадесет години толкова са изтекли от приватизацията на Техноимпекс, никога К.Н. не е проверявана във връзка с тази приватизация, нито дружеството, нито тя в качеството му на управител. Всички твърдения от нейна страна са лъжа, че трима прокурори са правили проверка на това дружество, тя го каза в една друга национална телевизия в ефир.“

2. „На днешната дата *** Р. е казал, че К.Н. лъже и обижда, тоест това не е констатация на български политици или на опоненти в политическия живот, ами явно вече сме и на международната сцена известни с госпожа Н. и нейните твърдения.“

3. „Сделката за „Техноимпекс 98“, по която К.Н. е основен играч с 33% участие, е анатемосана от *** още през 2001 година, само три години след приватизацията на скандалното дружество на 11 юни 2001 година Висшият съвет на *** тържествено раздава на журналистите своята книга „Корупцията-основен елемент в управлението на СДС: юни 1997-април 2001 година“. Тя е посветена на „синята“ приватизация по време на управлението на ОДС. При представянето на „корупционната книга“ говорителят на *** М. Ч. обяснява, че поне половината от „сините“ приватизационни сделки са съмнителни. Социалистическата партия твърди, че РМД-приватизацията е овладяване на предприятията чрез мажоритарно участие от „партийни парашутисти“ и „братовчеди“. Схемата с РМД-тата е описана изцяло в корупционен аспект-там е и „Техноимпекс-98“, и приватизаторката!“

Както е посочено по-горе всяко едно от изложените твърдения са съответно цитати от писмо на главния прокурор С. Ц. ГП № 4035 от 29 ноември 2017 г., от книгата озаглавена „Корупцията-основен елемент в управлението на СРД юни 1997 г.-април 2001 г., издадена юни 2001 г. от Българска социалистическа партия Висш съвет, чийто Председател е ищцата, статии от сайтове в Интернет.

В писмото на главния прокурор е посочено: „Считано от момента на сключване на договора за продажба на дружеството-13.01.1999 г. е изтекъл срок от почти 18 години, през който не са подавани сигнали, не са извършвани проверки и не е образувано досъдебно производство относно приватизационната сделка.“, т.е. това не са твърдения на ответницата, а цитат на отговор от длъжностно лице. Дори и да са провеждани някакви производства или проверки от Прокуратурата, то те не са били лично срещу К.Н., тъй като изрично главния прокурор е посочил в съответния официален удостоверяващ документ, че „не са установени от страна на Прокуратурата преписки или досъдебни производства, касаещи придобиване на акции от „Техноимпекс-98“ АД от страна на К. П. Н.“ Следователно, не става дума за невярно твърдение на факт.

По отношение на останалите факти /за изявлението на ген. Р., както и за твърдението във фейсбук, че сделката за „Техноимпекс 98“, по която К.Н. е основен играч с 33% участие, е анатемосана от *** още през 2001 година/ също се доказва, че са пресъздадени правдиво от

Д. А. вследствие на други източници, цитирани коректно – съответно сайта „Клуб Зет“ и приложената по делото книга „Корупцията-основен елемент в управлението на СРД юни 1997 г.-април 2001 г., издадена юни 2001 г. от Българска социалистическа партия“.

Ето защо, за никой от фактите, твърдени от ищцата, че са я обидили и накърнили, не е изнесена неистина от страна на Д. А., а касае позоваване на вече изнесено от други лица.

Останалите процесни изявления на ответницата, от които ищцата претендира да е претърпяла неимуществени вреди, са коментар и оценка за поведението на ищцата в качеството ѝ на участник в приватизационна сделка през 1999 г. /съдружник в учреденото при условията на чл.5, ал.2 ЗППДОП-сега отм., дружество на работниците и служителите в предприятието и в качеството си на *** на приватизиращото се дружество, както сама ищцата сочи в исковата си молба/. Както вече се посочи, същите са оценъчни съждения, за които не се носи деликтна отговорност и същите не представляват непозволено увреждане, тъй като не са обидни. На следващо място, не следва да се забравя, че въззивницата и въззиваемата А. се занимават с политика и са публично известни фигури. Доколкото същите са и политически опоненти, то в рамките на обичайните политически сблъсъци е размяната на реплики, съдържащи негативни оценъчни съждения за политическия противник.

Правилно е отхвърлена и исковата претенция срещу политическата партия. Искът по чл. 49 ЗЗД е допустим, но неоснователен, тъй като по никакъв начин не е доказано, че юридическото лице е възлагало на А. да прави описаните в исковата молба изявления и с тях да ангажира самата партия. Те съставляват лично мнение на А., като не са ангажирани доказателства за обратното.

В обобщение, САС в настоящия си състав, не установи да е налице деликт и противоправност, за да се реализира отговорността по чл. 45 и 49 ЗЗД. Поради това, исковите правилно са били отхвърлени изцяло. Ето защо, решението на СГС следва да се потвърди.

Разноски:

Въззивницата дължи на въззиваемите разноските, които им е причинила в настоящето производство на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Тези разноски представляват заплатени адвокатски възнаграждения, съответно – от Д. А. – 2400 лв. с ДДС, а от ПП „Герб“ – 1716 лв. с ДДС. Възражението за прекомерност на хонорарите, направено от процесуален представител на въззивницата е неоснователно с оглед на обжалваемия материален интерес /30 000 лв./ и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба №1/09.07.2004 г. на ВАДВС, според която минималното възнаграждение е 1430 лв. /без ДДС/.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261008/05.11.2020 г. по гр.д. № 16158/2017 г. на СГС, I-6 състав.

ОСЪЖДА К. П. Н. да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на Д. В. А. сумата от 2400 /две хиляди и четиристотин/ лева, а на ПП „Герб“ сумата от 1716 /хиляда седемстотин и шестнадесет/ лева, представляващи съдебно-деловодни разноси, направени пред втората инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____